GÜNAYDIN

ustura 6

Siyasî tıraş yeter, bırak şu usturanı!
Sen tıraşı kesmezsen, bozarım mostıranı!
– Bozar mı, bozar! –

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

İzmir'den adı bizde saklı bir bayan okurumuz yazıyor:

"Çok sayın ve sevgili Markopaşa, Ben ondokuz yaşında bir kızım. Liseyi bitirdikten sonra artist olmak istedim. Ama ailem, kötü yola düşersin, diye bu isteğime engel oldular. Artist olmayı çok istiyorum. Ama ailemin sözünden de çıkamıyorum. Çok dertliyim, ne olur bana bir yol gösterin!

MARKOPAŞA

Hepimizin adını bildiğimiz, Şehir Tiyatrosunun çok ünlü bir kadın oyuncusu bir gün kadın berberindeyken, ordaki şık hanımlardan biri,

-Aman efendim, siz falanca değil misiniz, ben size hayranım... diye başlayıp şöyle konuşmuş:

-Benim de çocukluğumdanberi artistliğe çok kabiliyetim vardı. Artist olmayı, öyle istiyordum ki... Ama anababam, orospu olursun, diye bırakmadılar...

Hazırcevaplığı ve nükteleriyle tanınmış ünlü artistimiz, bu patavatsız kadına gayet sakin şöyle:

-Peki cicim, sonra nasıl oldunuz?

Siz, sanki bu cevabımızı hiç okumamış gibi, USTURA'yı "Aman ne güzel şeyler var içinde" diye anababanıza verin ve onlara bu cevabımızı okutun. Herhalde anlıyacaklarını anlarlar.

Beşiktaş'tan bir okurumuz "Bir emekli" imzasiyle yazıyor:

"İlk eşimi, iyi ev kadını olmadığı için boşadım. İkincisini kültürsüz olduğu için, üçüncüsünü ihanet ettiği, dördüncüsünü savruk, beşincisini cahil olduğu için boşadım. Altıncı eşimi neden boşadığımı hatırlamıyorum. Yedincisiyle geçinemedik. Sekizinci eşimi, annesinin vırvırı yüzünden boşadım. Bir aydanberi bekârım. Ne dersiniz bu kadar tecrübeden sonra yine evleneyim mi?

MARKOPAŞA:

Aman bayım, aman!.. Siz eş boşamaya bu kadar alıştıktan sonra ne diye duruyorsunuz? Nasıl olsa boşayacak olduktan sonra, hiç vakit kaybetmeden evlenin, boşayın! Evlenin, evlenin boşayın, boşayın boşayın evlenin! Zaten ben size, evlenmeyin, desem duramazsınız ki... Hani ne derler: alışmış bişey olmuştan beterdir...

★

Erzurum'dan B. Kaya Özsever soruyor:

Paşam Hazretleri!
Hangi takımı tutuyorsunuz?

MARKOPAŞA

Yani, hangi kulübü mü, demek istiyorsunuz? Benim tuttuğum... Kasımpaşa'dır. Ne de olsa, o da benim gibi paşa...

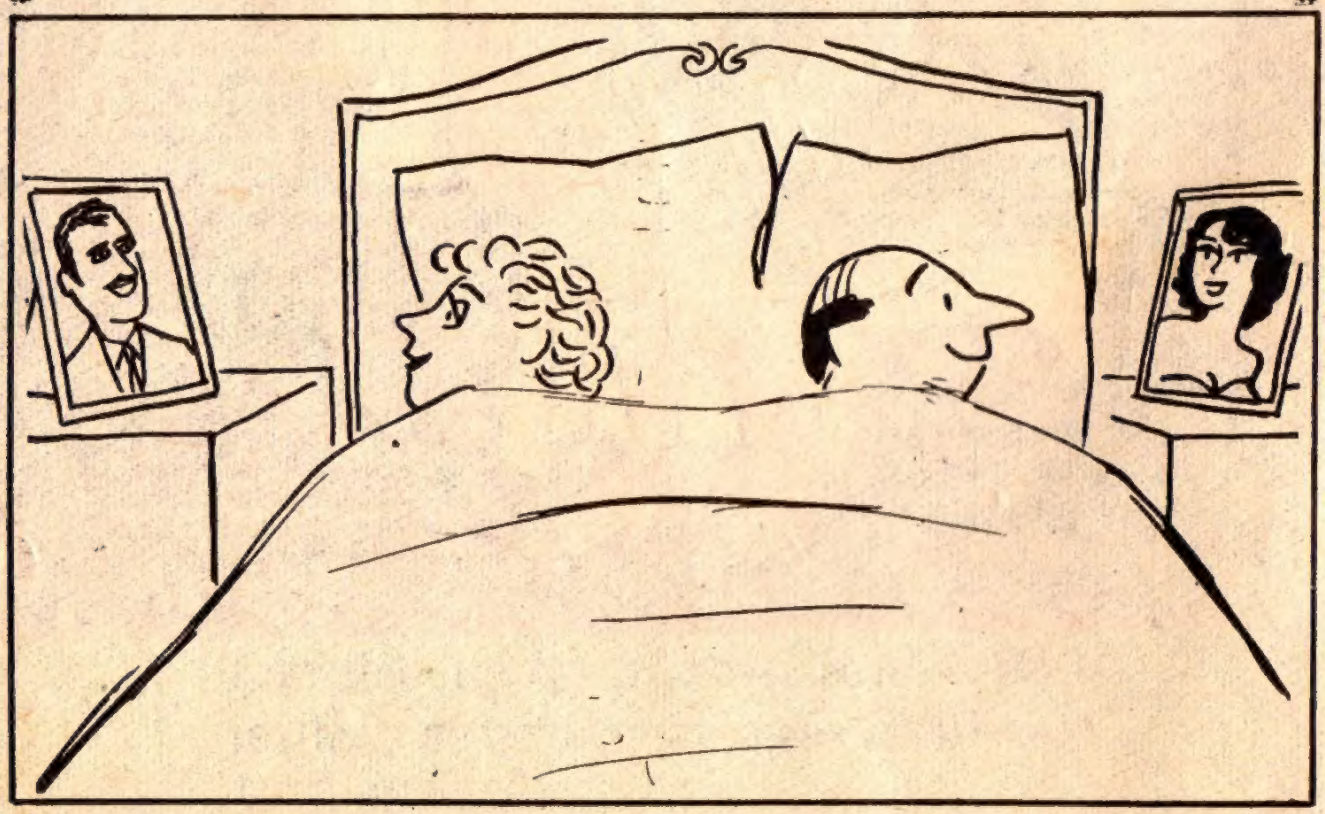

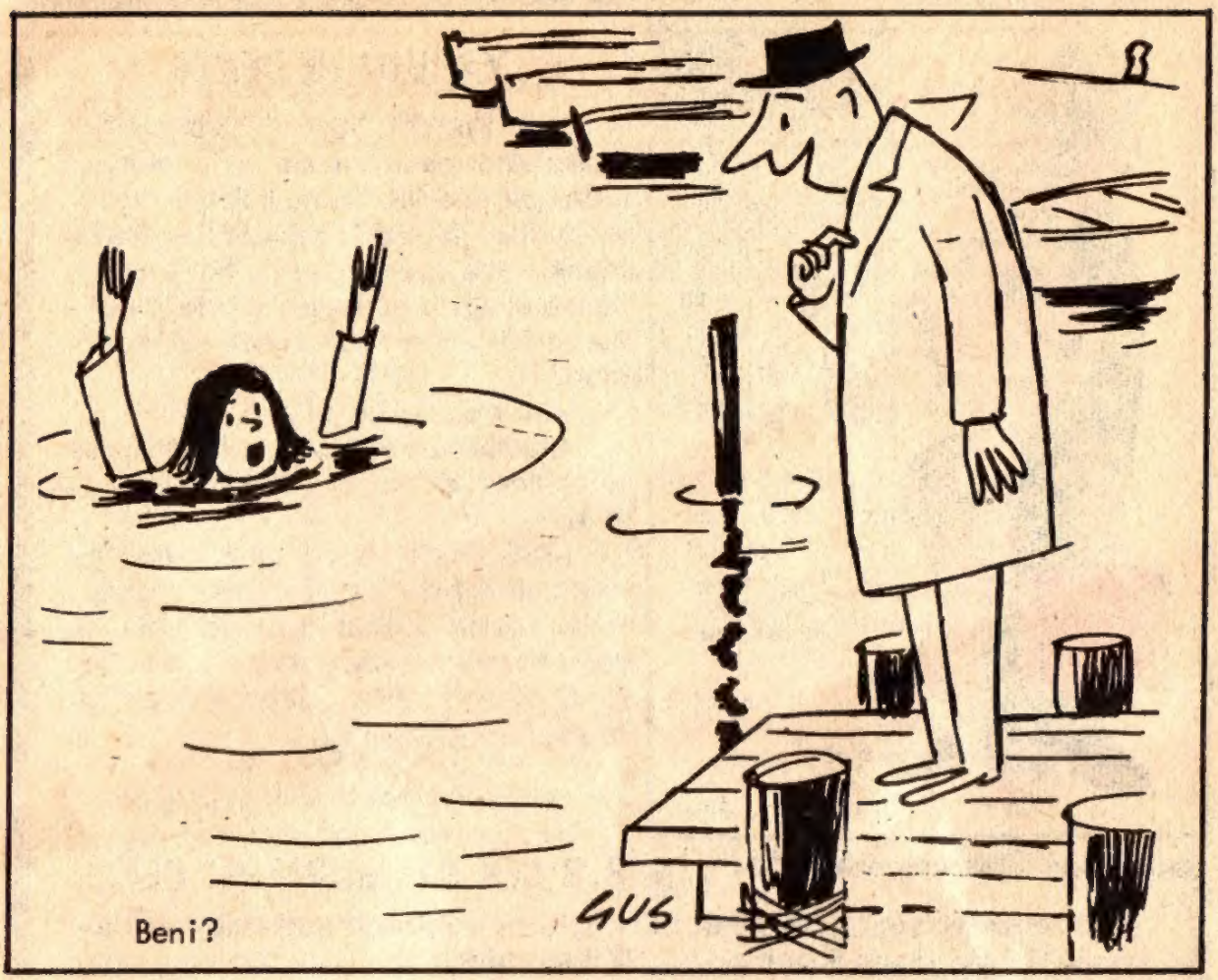

Bandırma'dan, adı bizde saklı bir okurumuz soruyor:

"Ben ondört yaşında bir kızım. Muhitimde güzel olduğumu söylüyorlar. Babam, beni kuran kursuna gönderip kız hafız yapmak istiyor. Oysa ben sinema yıldızı olmak istiyorum. Ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

Hafızlar günümüzde her iş alanına girdi, yalnız sinemaya girmemişti. Siz, bana kalırsa hem hafız olun, hem yıldız olun. "Kız hafız yıldız" hiç de fena değil. Hazret-i Ömer adiyle bir film çevrilmişti sanıyorum. Hem güzel, hem de yaşınız küçük olduğuna göre, siz de "Hazret-i Ayşe"fil - mi çevirebilirsiniz.

★

Bursa'dan Bay Rıza Turan soruyor:

Milletvekili olmak için yabancı dil bilmek şart mıdır?

MARKOPAŞA

Yok canım, tam tersine... Yabancı dil bilmek için milletvekili olmak şarttır: Avrupa'ya gide gele, yabancı dil öğrenirsiniz. Bizim Milletvekillerinin çoğu, az İngiliz - ce az Fransızca, az Almanca bazısı biraz da Türkçe bilir.

Ankara'dan adının yazılmasını istemeyen bir bayan soruyor:

Yirmiüç yıl önce ölen kocamdan epiy servet kaldı. Üç kızımla yaşıyorum. Kızlarım şimdiye kadar birçok kere nişanlandılar. ama bir türlü evlenemediler. Kültürlü koca istedikleri için üniversite öğrencileriyle nişanlanıyorlar. Delikanlılar üniversiteyi bitirinceye kadar evleneceğiz diyorlar. Ben de kızlarımın hatırı için onlara bakıyorum. Ama hepsi de üniversiteyi bitirince evlenmekten cayıyor. Şimdiye kadar böylece yirmisekiz delikanlıyı üniversiteden mezun ettirdim. Çok rica ederim, bana bir akıl verin, ne yapayım?

MARKOPAŞA

Ah hanımefendiciğim, siz bir yurttaş değil, başlıbaşınıza bir Eğitim Bakanlığı - sınız. Şimdiye kadar tarihimizde Eğitim Bakanlığının bile yapamadığı bir kültür hizmeti yapmışsınız. Ne mi yapacaksınız? Hiç durmadan, üniversite öğrencileri için bir parasız yurt açın!

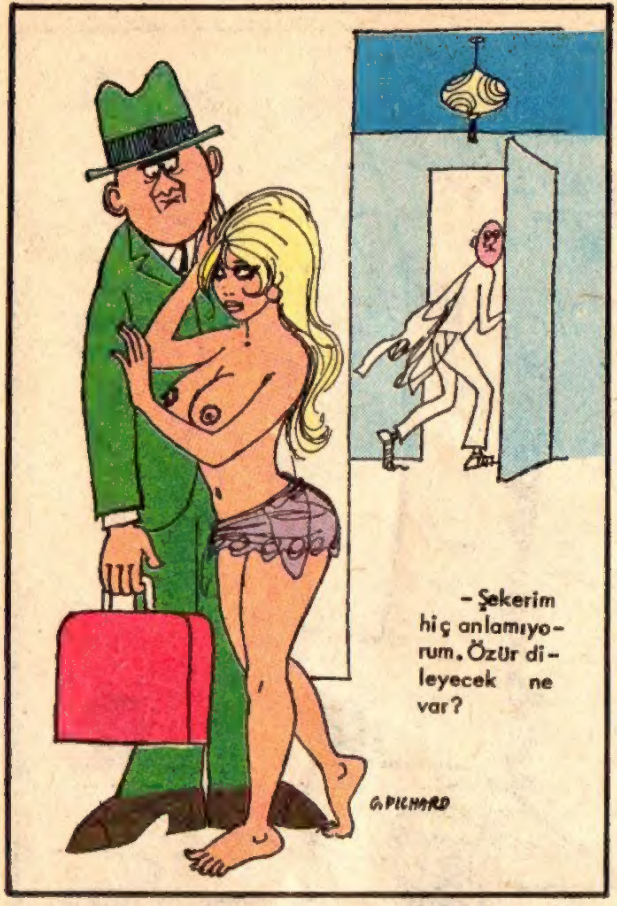

YAHUDİ NE DEMEK

New York'ta büyük, çok büyük bir bankanın kapısı önünde bir yahudi, gelip geçene "Kestane kebap" satmaktadır. Meraklı müşterilerden biri, satıcıya, nasıl olup da bu binanın önüne ocağını koymasına izin verdiklerini sorar. Kestaneci, müşterisine,

-Bu bir sırdır, der.

Büsbütün meraklanan müşteri üsteleyince, kestaneci onun kulağına eğilir :

-Çok basit bir sır, der. Banka genel müdürü ile bir centilmen anlaşması yaptık... Ben kimseye ödünç, para vermiyorum, o da burada kebap kestane satmıyor... İkimiz de gül gibi geçinip gidiyoruz...

★★

VEREYİM BİR ÇEK GİT BURNUNU ÇEK!

Fransa'ya yeni gelip ufak tefek işlerle geçimini sağlamaya çabalayan Moiz'e, dostu Salamon bir öğütte bulunur :

-Üzerinde para taşıman doğru değil... Şu köşedeki bankaya git, bir hesap açtır, çek karnesi al... Ödemelerini çekle yap...

Moiz'in aklı, bu faydalı işe çabuk yatar. Bankaya gider, 100 Frank yatırır ve çek karnesi alır. Bankadan çıkar çıkmaz, çekin faziletini denemeye kalkışan Moiz, o gün akşama kadar üç takım elbise, bir düzine gömlek, bir otomobil, sayfiyede bir ev alır. Tam 103.500 Franklık çek imzalar.

Ama gelgelelim, ertesi gün sabah karanlığında bankanın müdürü, Moiz'in evine damlar, öfkeyle bağırmaya başlar :

-Mösyö... Yaptığınızı beğeniyormusunuz ? 100 Franklık hesaba karşılık nerdeyse bütün Fransa'yı satın alacaksınız... Hesap bakiyeniz...

-Hesap neyim?

-Bakiyeniz...

-Ne demek bakiye?

-Yani bankamıza borcunuz... Çektiğiniz para 103.500 Frank, matlubunuz 100 Frank, bakiye :103.400 Frank...

-Yani ben size şimdi 103.400 Frank borçlu muyum?

-Çok şükür anlayabildiniz!.. Tastamam öyle...

Moiz bir kahkaha atar ,

-Aman canım, üzüldüğünüz şeye bakın... der ve cebinden çek karnesini çıkararak,

-Şimdi size bir çek veririm, borç ödenir biter... der.

EN İYİSİ

İyice züğürtleyen bir kopuk, ne yapsam, ne etsem de birkaç kuruş kazansam diye sokakları düşünceli düşünceli dolaşırken bir inşaata rastlar. Ve orada ilham perisi imdadına koşar. İnşaattan iki tuğla aşıran açıkgöz, parka gider ve orada tuğlaları unufak ederek kâğıt külahlara doldurur, en kalabalık caddeye çıkarak "Pire tozu, pire tozu" diye malına müşteri aramaya başlar. İlk müşteri, bir külah toz aldıktan sonra,

-Bit için de iyi mi bu? diye sorar.

-Birebirdir... Bundan iyisini yapan fabrika yok...

-Peki, nasıl kullanılacak?..

Kopuk, ciddiyetle açıklar :

-Tabii önce biti tutmak gerek... Baş ve işaret parmağı arasında sıkınca... Sonra ağzını açmak gerek... Bir kere açtın mı, tamam... Hemen biraz toz yuttur, derhal ölecektir...

-Yahu ben biti tuttuktan sonra, ezerim olur biter...

-Tabii... O da bir yol... Ama en iyisi ilâçla öldürmektir...

★★

BÖYLE BİR FIRSAT

Tren istasyonu için bekçi arandığını duyan bir köylü hemen istasyon müdürüne koşar ve işe girmek istediğini söyler. Müdür,

-Yalnız, seni işe almadan, önce sıkı bir sınavdan geçirmemiz gerekiyor, der.

Köylü övünçle,

-Ne isterseniz sorun, der.

-Pekala, söyle bakalım demiryolu geçidinde durduğun sırada ters yönlerden hızla birbirlerine doğru yaklaşan iki tren görsen ne yaparsın?

-Düdüğümü öttürürüm.

-Düdüğün bozulmuşsa?

-Gömleğimi çıkarır, durması için trene işaret veririm

-Ya geceyse?

-Fenerimi sallarım.

-Peki ama fenerinde yağ bitmişse ne yaparsın?

-O zaman da kardeşimi çağırırım.

-Kardeşini mi? Neden? Sabrı tükenen köylü dayanamaz, cevabı yapıştırır:

-Neden olacak, ona "Gözünü dört aç da iyi bak. Şimdi olacakları bir daha kolay kolay göremezsin" demek için.

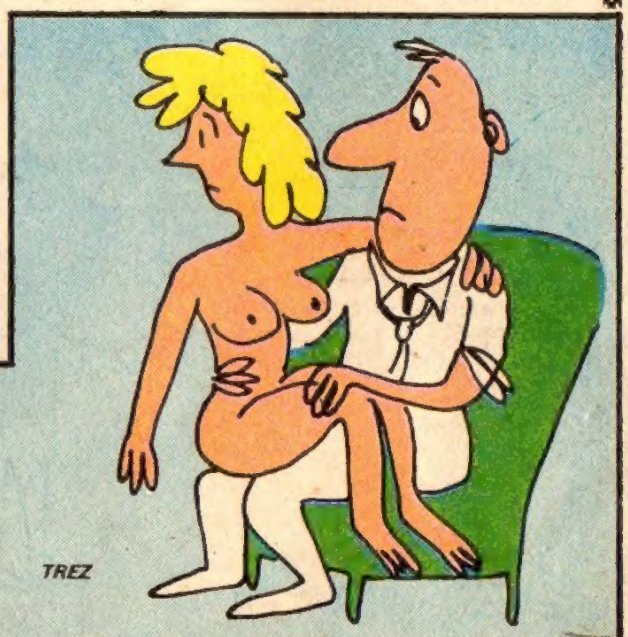

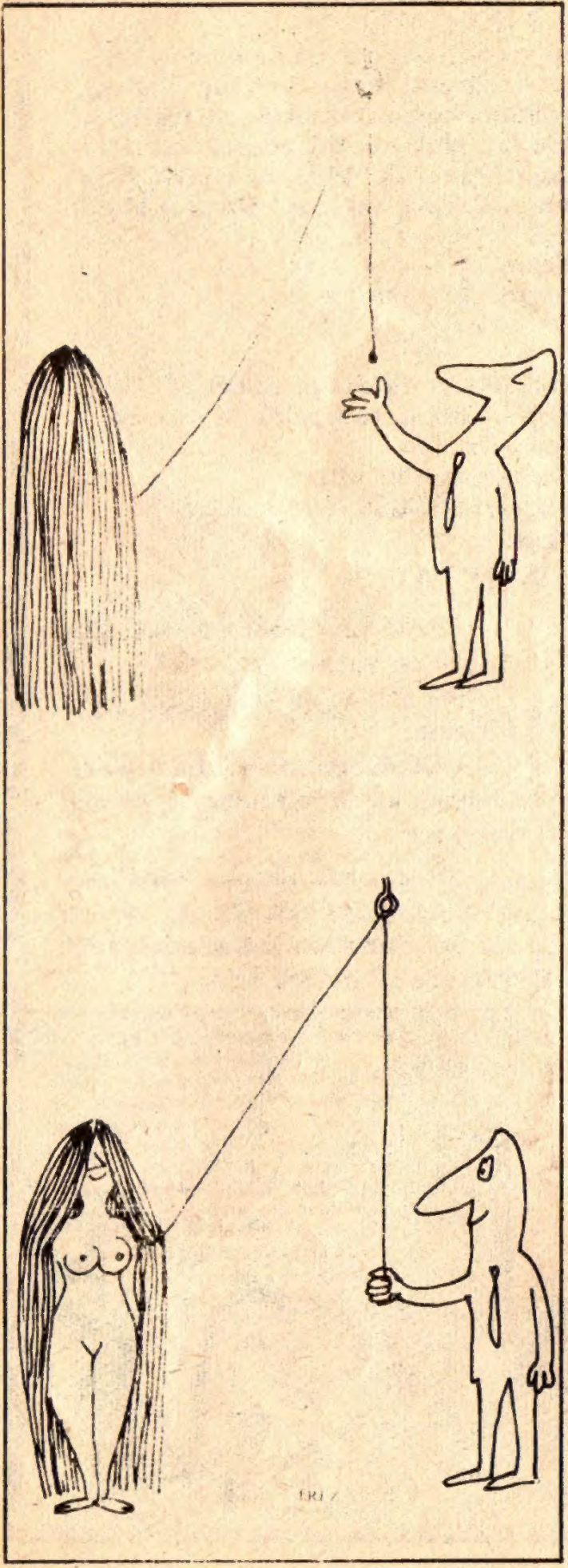

ÖZDEYİŞLER

Hemen hemen bütün erkeklerin karılarında aradıkları başlıca meziyetler, şefkat, hayranlık, teşvik ve az maaşla mutlu bir hayat yaşama kaabiliyetidir.

Kadının, 14 yaşına kadar sıhhate ve iyi ana-babaya, 14 - 40 yaş arası güzellik ve cazibeye, 40 - 60 arası kişiliğe, 60'dan sonra ise paraya ihtiyacı vardır.

Vasat bir kadının zekâdan çok güzelliğe ihtiyacı vardır. Çünkü, vasat bir erkeğin görme yeteneği, düşünme yeteneğinden daha fazladır.

Eski arabanızın kıymetini bilmek istiyorsanız, yenisinin fiatını öğrenin.

İdeal zevce kocasına sadık kalan, fakat olduğundan fazla cazip görünmeye çalışan kadındır.

Başkalarını kandırmanın en iyi yollarından biri, onları dinlemektir.

Para sızı mutlu kılmaz ama, sinirlerinizi yatıştırır.

Vicdan : Düşünen kişinin süzgecidir.

Kibir, Tanrının küçük adamlara armağanıdır.

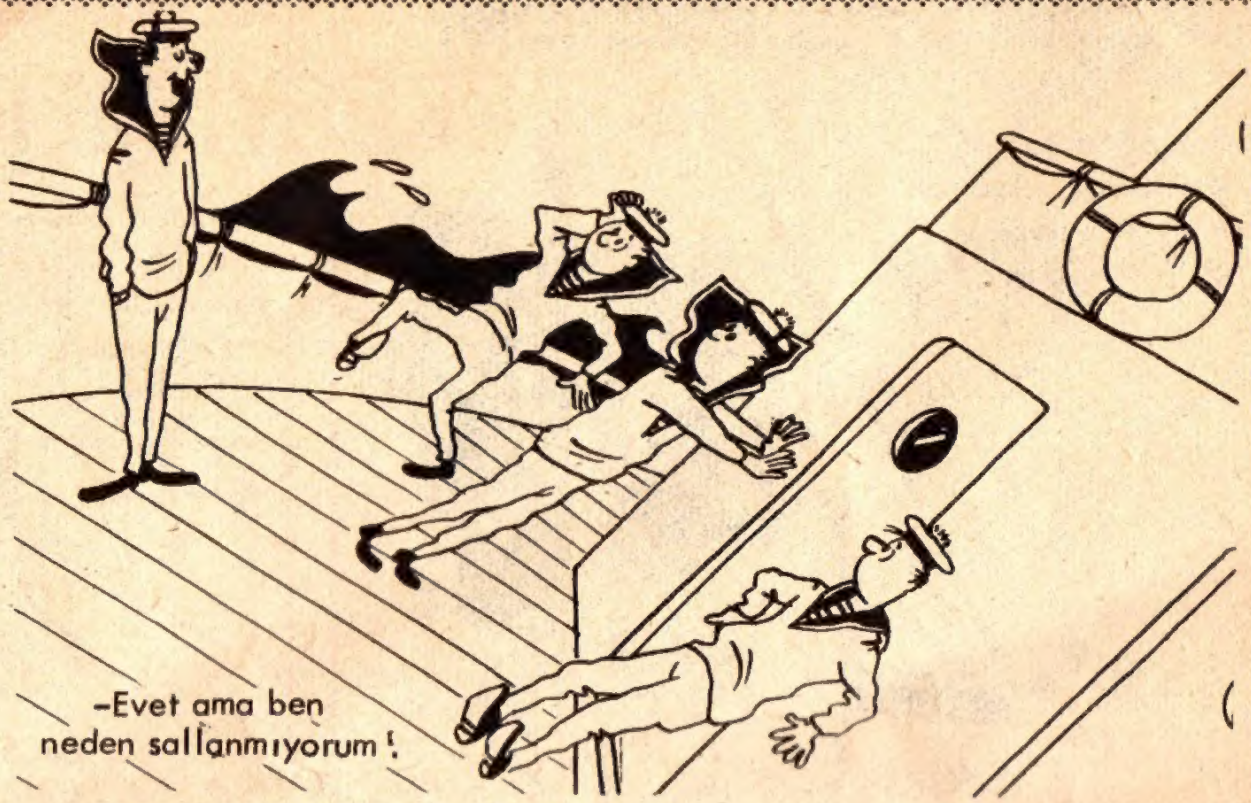

-Evet ama ben neden sallanmıyorum!

★★★

-Boşver ... Biz olmadan hareket edemezler ki..

Hepimizin çok sevip, çok beğenip bir türlü unutamadığımız karikatürler vardır. (Orta sayfadaki "Karaa" karikaturü benim için büyük bir değer taşımaktadır. Bu karikatür bana, bir büyük roman, birkaç çizgiyle yoğunlaştırılmış izlemini veriyor. Gerçekleri ta burnunun ucuna gelinceye dek görmeyi ancak kafasına "dank!" ettikten sonra anlayan insanlar vardır, çoktur böyleleri. İşte bu karikatür, bu dangalakları yeriyor...

Bakınız, şimdi "dank!" diye yazarken birdem aklıma geldi: Belki de "dank!" ile "dangalak" kelimeleri arasında ilişki var, aynı kökten gelmektedirler.

Yukardaki karikatürü, 1956 yılında bir Türk gazetesinden kesip, çalışma odamın kapı camına yapıştırmıştım. Bu karikatür, o evden taşınıncaya dek dört yıl orada kalmıştı. Bu güzel karikatürü kimin çizdiğini bilmiyordum. USTURA için karikatür ararken, bir kitapçıda baktığım albümlerden birinde bu karikatürü görünce çok sevindim. Jacques Faizant'ın karikatürü olduğunu öğrendim. USTURA'nın orta sayfasında Jacques Faizant'ın "Denizciler" adlı albümünden karikatürler bulacaksınız.

Aziz NESİN

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER : JAQUES FAİZANT

-Sevgiline çabuk kavuşmak istiyorsan, üfliyerek değil, çalışarak gidebilirsin...

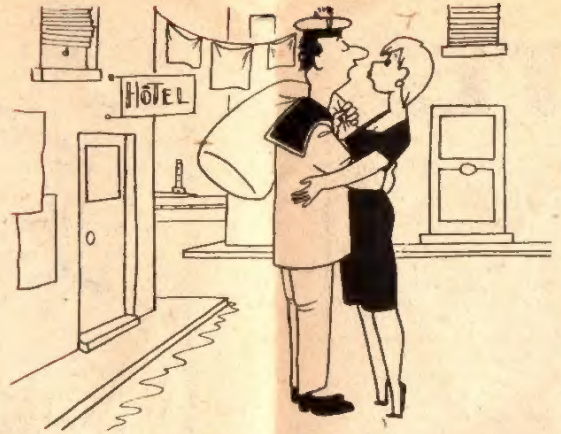

-Sana kalbimi ve bir torba kirli çamaşırımı bırakıyorum.

-Bu selam, ikimiz için...

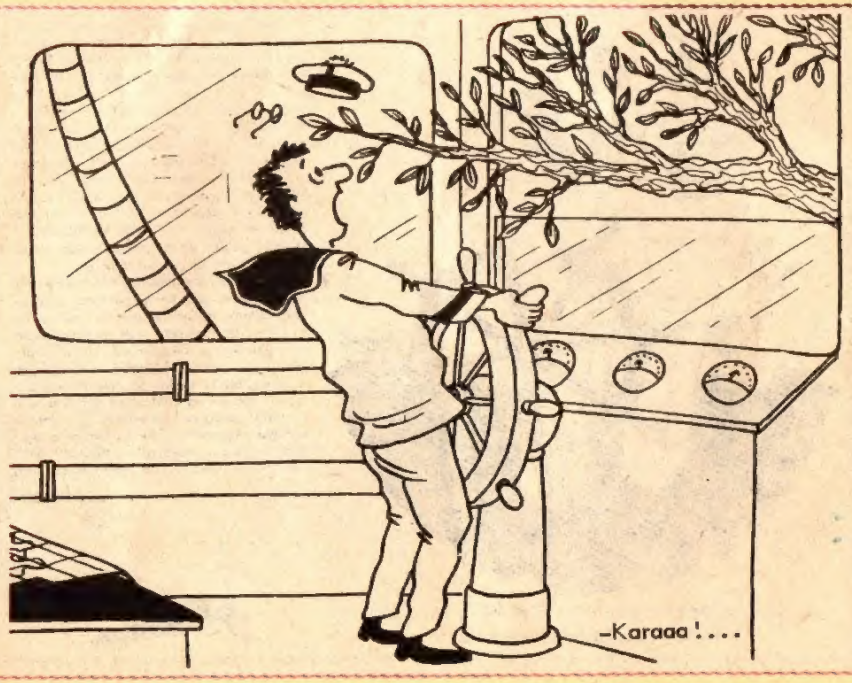

-Karaaa!...

-Önce kadınlarla çocuklar!..

Adnan Veli'den bir hikâye :

SOSYETE

-Alo...Alo...Evet, benim...

Benim efendim. Canım benim diyorum işte...Laman Çiğyemez benim diyorum... Evet...Buyurun söyleyin...Kim dediniz ? Tanıyamadım efendim...Sabahattin bey mi. Hangi Sabahattin Bey ?Pek hatırlıyamıyorum...Evet...Evet efendim. Cavidan 'ın düğününe gitmiştim...Evet, kocamla beraber gitmiştim. Karşılaştık mı ?Sizinle mi? Kim vardı yanınızda? Anlıyamadım. Ha, evet, Nüveyreyi tanırım...Elbette canım... Çok iyi arkadaşımdır...Eskiden beri.... Ama sizin onun yanında olduğunuzu pek hatırlıyamıyorum. İhtimal dikkat etmedim. Peki öyle olsun. Evet...Ne istediğinizi öğrenebilir miyim? Efendim? Anlıyamadım.. Benimle görüşmek mi istiyorsunuz ?.. Ne hakkında? Evet!.. Evet beyefendi...Ha, şu mesele..Ama bakın bir şey var şimdi... Vallahi ben sizin kim olduğunuzu pek anlıyamadım. Sizi daha iyi tanımam için lütfen biraz kendinizden bahsedermisiniz? Dinliyorum efendim..Kim dediniz? Hayır kimin akrabası olduğunuzu anlıyamadım. Evet, Akis mecmuası sizden bahsedebilir. Ne olmuş? Çok zengin mi diyormuş. Bir daha söyler misiniz kimin akrabası olduğunuzu? Ha anladım, Eveeeeeeet. Evet..., Çok hürmetim vardır, efendim. Çok muhterem bir zattır.. Tabi eskiden beri tanışırız beyefendi. İnsanın ismi böyle adî dedikodulara karışmamalı ama oldu bir kere...Peki beyefendi. siz şimdi onları bir kenara bırakın da biraz kendinizden bahsedin. Hayır, bilâkis dikkatle dinliyorum. İthalâtçılık dediniz, değil mi?..Ne ithalâtçılığı? Anladım, demir vesaire gibi şeyler...Evet, evet tabii.. Şüphesiz çok kazançlı bir iş...Niçin bu işi bıraktınız? Ha zeytinyağı işini daha kârlı buldunuz? Olabilir efendim. Yâni...A elbette. Öyle bir şey söylemek istemedim... Ispanak mı dediniz? Evet, o da fena bir iş değil. Tabii çok kazançlı olduğunu anlıyorum. Yâni büyük ölçüde taahhüt işleri..Zaten şehirde ıspanak piyasası denilen şey.. Hayır sözünüzü kesmiş değilim. Sizi dinliyorum efendim. Evet...Evet beyefendi.. Gördüm. Gazetede resimlerini görmüştüm. Gümrüğe son gelen Cadillaç'lardan bahsetmiyor musunuz? Şüphe yok efendim. Gazetelerin neşriyatı, pek bir şey ifade etmez. Tabii tabii..Çok haklısınız. Kolayca halledilecek iş...Yaparlar efendim, niçin yapmasınlar? Elbette...Tabii söylemelisiniz...Parti için canını feda edercesine çalışan insanın kırk yılda bir küçük bir işi çıkmış...Hem de o kadar ehemmiyetsiz bir iş ki...Evet...Çok hoş... Vallahi ömür. Anlamadım. Ha evet, orası öyle. Çok doğru...Şu ölümlü dünyada...Elbette ... Hiç şüphe yok beyefendi...Dinliyorum. Bilâkis çok iyi dinliyorum. Bilâkis çok iyi dinliyorum. Evet?...Söyliyebilirsiniz. Hayır, çekinmenize ihtiyaç yok. Herkes dilediğini düşünmekte hürdür. Söyleyin. Hımm. Aşk hakkındaki fikirlerimi soruyorsunuz, öyle mi?...Bilmem amma. bu sual biraz damdan düşer gibi oldu galiba..Hayır, çekinğenlik meselesi değil...Biliyorsunuz ben evliyim...Kocam Almanya'ya gitti diye...Yok yok yanlış anlamış olamam. Rica ederim. Bir dakika sözümü kesmeyin... Evet, Almanya'da on gün kalacak. Şubat başlarında döner sanıyorum...Peki, öyleyse niçin aşka dair düşüncelerimi soruyorsunuz. Yâni umumi olarak öğrenmek istiyorsunuz, öyle mi? Alo...Alooooo!..Hay Allah yine kesildi. Vallahi bu telefonlar insanı illet ediyor...Alo...Alo..Sabahattin bey. Birdenbire kesildi de. Alo şimdi sesimi duyuyor musunuz? Beyefendi, şu İstanbulun telefonlarını bir türlü yola koyamadılar gitti. İnsanı sinirlendirmekten başka faydası olmuyor. Evet, ne diyordum, efendim? Ha sormuştunuz...Aşk meselesi değil mi?..Vallahi efendim, bana kalırsa aşk mektep çağlarında hoş olan, ama neticeitibariyle boş olan acayip heyecanlar silsilesidir. Daha doğrusu, nasıl anlatayım bilmem ki...Bakın birçok arkadaşım vardır Hemen hemen hepsi aşk izdivacı yapmıştır Ve hemen hemen hiç birisi mesut olamamıştır. Halbuki ben, sevmeden evlendim, şimdi çok mesudum. Meselâ bir kunduracı ailesi kadar bolluk ve refah içindeyim. Alo sesimi duyuyor musunuz, değil mi? Ni diyordum. Evet işte böyle...Tabiî, şüphe yok efendim. Sizin de aşk hakkında fikirleriniz olabilir. Onlara da hürmet ederim... Anlamadım...Afedersiniz, kelimeleri anlıyamıyorum. Beyefendi, biraz daha yavaş söyler misiniz? Siz esas nerelesiniz efendim? Gaziantepli mi? Evet, anlaşılıyor ... Çünkü şivenizde bir tuhaflık hissediyorum da...Mühim değil efendim, hiç mühim değil. Evet, dinliyorum. Ne munasebet efendim. dikkatle dinliyorum...Ha orta boylusunuz demek ki. Kaç kilo dediniz? 104 kilo

mu? Yooo,pek fazla sayılmaz. Erkek için mühim değildir tabif... Hayır, bilâkis köstek erkeğe çok yakışır. Saat kösteğini de - miyor musunuz? Evet tabif bilirim...

Dişleriniz mi dediniz? Üst sıra tamamiyle altın mı?... Vallahi bilmem ki. Gülünce falan nasıl görünüyor acap? Tabif sizin arzunuza bağlı efendim... Nerede apartman alacağınızı söylüyorsunuz? Şişlide mi? Ha anladım. Tam tramvay durağındaki uzun apartmanı.. Güle güle oturun efendim. Garajı olup olmadığını bilmiyorum amma, o civarda çok garaj bulunur. Tabif, şüphe eder miyim hiç? Ağzının tadını bilen elbette viski içer. Çok şakacısınız beyefendi! Anlıyorum, tabif anlıyorum, siyasî hayata niçin atılmıyorsunuz bilmem ki. Ne münasebet efendim. Memlekete hizmet etmek, zahmetli bir iş de olsa, insana şerefi yeter... Yok yanlış anlamayın, hizmet etmiyorsunuz demiyorum. Bu hizmetiniz ticaret sahasında kalmasın da, siyasî sahada da, muhalefet sizden faydalansın demek istiyorum. 1958 de olacak galiba... Evet, iki sene kadar var. Eminim kazanacağınızdan. Muhitinizde bu kadar sevildikten sonra...

Kimle aranızdan su sızmaz dediniz? Sahimi?... Bir dediğinizi iki yapmıyor demek. Tabii, nasıl şüphe edebilirim? Onun her dediği olur. Çok nüfuzlu şahsiyet... Ah, ah bilmez miyim beyefendi... Onların geceyi gündüze katarak çalışmaları olmasa, vallahi bugünkü refahın yüzde birini bile bulamayız. Ne kadar dua etsek azdır... Tabi sizi de göreceğiz. Orası muhakkak... Bütün kalbimle temenni ediyorum beyefendi.. Görüşmek mi? Benimle mi görüşmek istiyorsunuz?... Vallahi bilmem ki, kocam burada yokken ben umumiyetle pek dışarı çıkmıyorum. Tabif dedikodudan çekinirim. Benim hakkımda pek bir şey söyliyemezler amma, yine de çekinirim. Çıkmıyorum efendim, dışarı çıkmıyorum, Siz mi gelmek istiyorsunuz? Ama nasıl olur. Kocam evde yokken erkek arkadaşlarımın ziyareti par prensip doğru değildir. Sizin samimiyetinizden şüphe eden kim canım? Elbette... Üç beş lâkırdıdan bir şey çıkmaz amma.. Vallahi bilmem ki... İki kiloluk bir kutu, zeytin mi getireceksiniz? Ah, çok ömürsünüz Sabahattin bey... Aaa, ona, doğrusu çok teşekkür ederim. Hiç zahmet buyurmayın.. Bir pırlanta küpe, şimdilik zamanda çok pahalı... Yok rica ediyorum, sizi fuzulî masrafa sokmak istemem... Ne diyeceğimi ben de bilemiyorum. Sizin nezaketinize karşı haşin davranmak pek gücüme gidiyor. Evet bir kokteyl içmeği ben de isterim amma, dedim ya, dedikodu meselesi... Hayır hayır öyle değil... Bakın o noktada yanlış düşünüyorsunuz. Biliyorum, şöyle bir yarım saatlik ziyaret diyorsunuz değil mi? Nasıl yapsak acaba? Şaşırdım kaldım. Sizi de kırmak istemiyorum. Peki, madem bu kadar

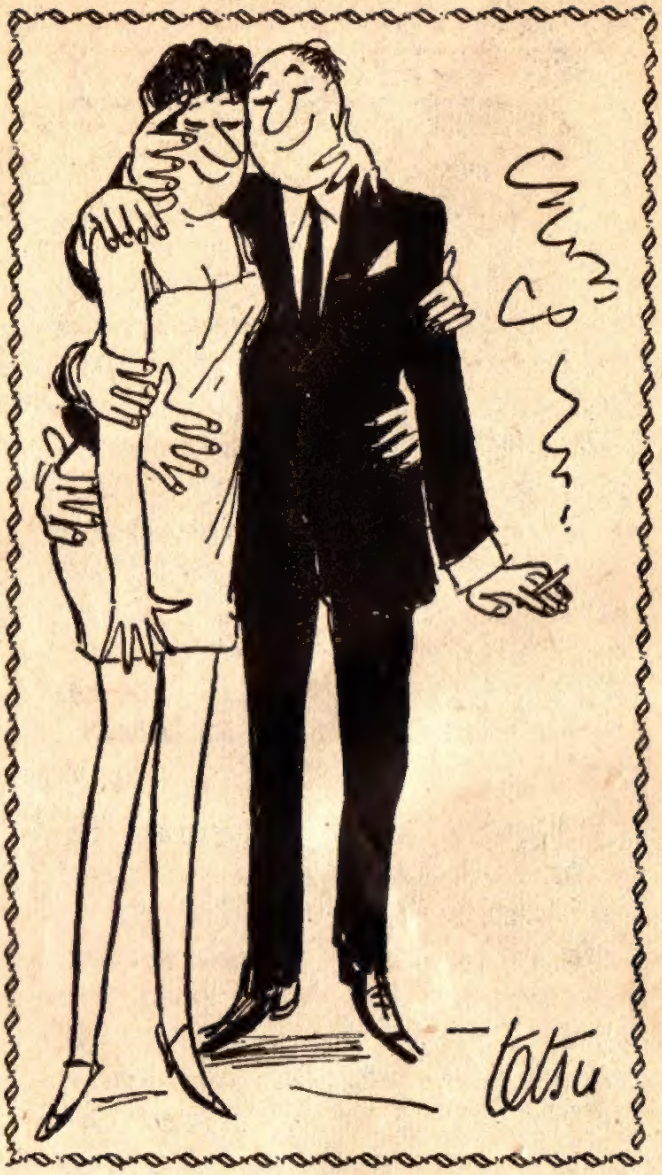

ısrar ediyorsunuz. Bekliyeyim. Güzelliğimden mi bahsediyorsunuz? Yok canım, ben o kanaatte değilim. Ben kendimi bilmez miyim hiç? Arkadaşlara bakmayın siz. Onlar her vakit bana takılırlar. Sayılı güzeller - densin derler ama, ben o sözleri birer kompliman olarak kabul ederim. Peki dedim işte... Amma durun akşam üstü saat 6 da olmaz. Yok yok... altı buçukta da olamaz. Yedide... Evet yedide mümkün.. Çünkü saat 6'da banyoya girmek zorundayım. O hususu kat'iyen ihmal etmem. Banyodan da yediye çeyrek kala çıkarım. Evet 45 dakika kalırım. Saat tam yedide gelirseniz şöyle karşılıklı iki kadeh içmemiz mümkün olur. Peki Sabahattin bey. Peki... Zahmet olacak size... Bekliyorum. Rica ederim..

Ne demek? Evet yedide bekliyorum dedim. Çok cömertsiniz doğrusu.. Hatta fazlasıyla bonkör... Ne lüzum var bu kadar külfete? Estağfurullah... Güle güle... nonoşum.. Ben de sizin

BİR SİZDEN

YAZILI GÖREVİ

Voltaire'in çocukluğunda devam ettiği okulun bahçesine bir gün başıboş bir eşek girmişti.. Hayvan biraz otladıktan sonra Voltaire'in bulunduğu dershaneye girdi. Bütün öğrenciler gülüşmeler arasında eşeği dışarı attılar. Öğretmen bu olayı fırsat bilerek öğrencilerine,

-İşte çocuklar, size bir yazı görevi! Bu dersimiz de herkes bu olayı yazılı olarak anlatsın, dedi.

Bütün öğrenciler hemen kâğıt kaleme sarıldılar ve harıl harıl yazmaya koyuldular. Bu sırada Voltaire bir şey yazmıyor, uçuşan sineklere bakıyordu sonunda dersin bitimine doğru küçük Voltaire kâğıdına bir satırlık bir şey yazdı. Öğretmen Voltaire'in kâğıdında İncil'den alınmış şu âyetin yazılı olduğunu gördü:

"O, kendinden olanların arasına girdi, fakat kendinden olanlar onu kabul etmediler."

NE ZAMAN?

Genç bir gazeteci ünlü aktör Gene Kelly'e sordu :

-Kızlardan ilk kez ne vakit hoşlanmaya başladınız?

Gene Kelly sırıttı :

-Erkek olmadıklarını anlayınca !..

İŞ ADAMI...

Meşhur bestekâr Puccini bir gün geç kaldığı bir randevuya koşuyordu. Yolun kenarında durmuş ve bıçak bilemekte olan bir bileyciye rastladı. Adam hem işini görüyor hem de Butterfly'den bir arya mırıldanıyordu. Puccini adamın aryayı çok ağır söylemekte olduğunu farketti ve bir yandan koşarken bir yandan da adama seslendi :

-Daha çabuk söyle daha çabuk.

Aradan bir kaç gün geçmişti. Puccini yolda aynı bileyciye rastladı ve hayretten ağzı açık kaldı. Adam biley taşı üzerine şatafatlı bir levha yapıştırmıştı. Bu levhada şu kelimeler okunuyordu :

"Puccini'nin talebesi..."

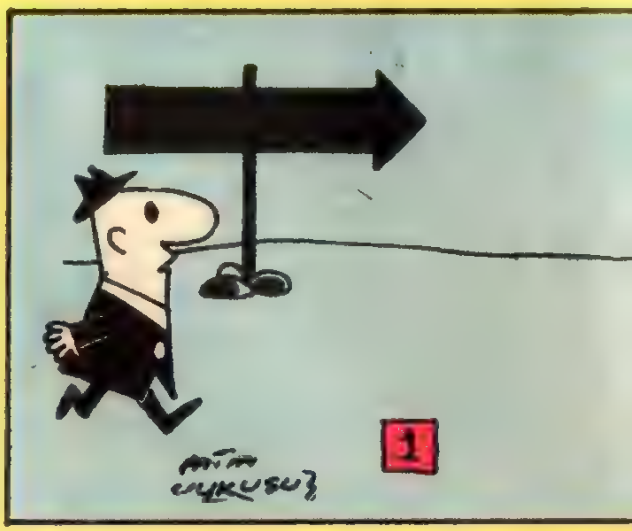

BİR BİZDEN

MUSLUKLARDAN BAŞKA

Şair Eşref, Kırkağaç kaymakamıyken, Dahiliye Nezaretine "İçişleri Bakanlığı"çok eski hükûmet konağının onarılması gerektiğini yazmış. Bakanlıktan telgrafla sormuşlar: "Binanın neresi tamir edilecekse bildirin!

Eşref cevap vermiş"Binanın birçok yeri akıyor"

Bakanlık yine telgrafla sormuş.

"Binanın nereleri akıyor?"

Uzayıp giden bu kırtasiyeciliğe canı çok sıkılan Eşref, Bakanlığa şu cevabı vermiş:

"Hükûmet konağının musluklarından başka her yeri akıyor!"

OKUMADIKLARINI

Şairliğini kimseye kabul ettirmeyen, gevezeliğiyle ünlü Filorinalı Nâzım durmadan şiirlerini okuyarak herkesi bezdirirdi. Okuduğu şiirleriyle kafasını şişirdiği Süleyman Nazif'e ,

-Üstad, şiirlerimin hangilerini, daha çok beğeniyorsunuz? diye sorunca, Nazif,

-Okumadıklarınızı! der.

YALNIZ FİL

Süleyman Nazif'e sormuşlar:

-Enver Paşa için cermanofil" Almansever", Cemal Paşa için frankofil " Franksever" deniliyor. Ya Halil Bey?

Nazif,

-Haa, o mu, demiş, o sadece "fil"dir.

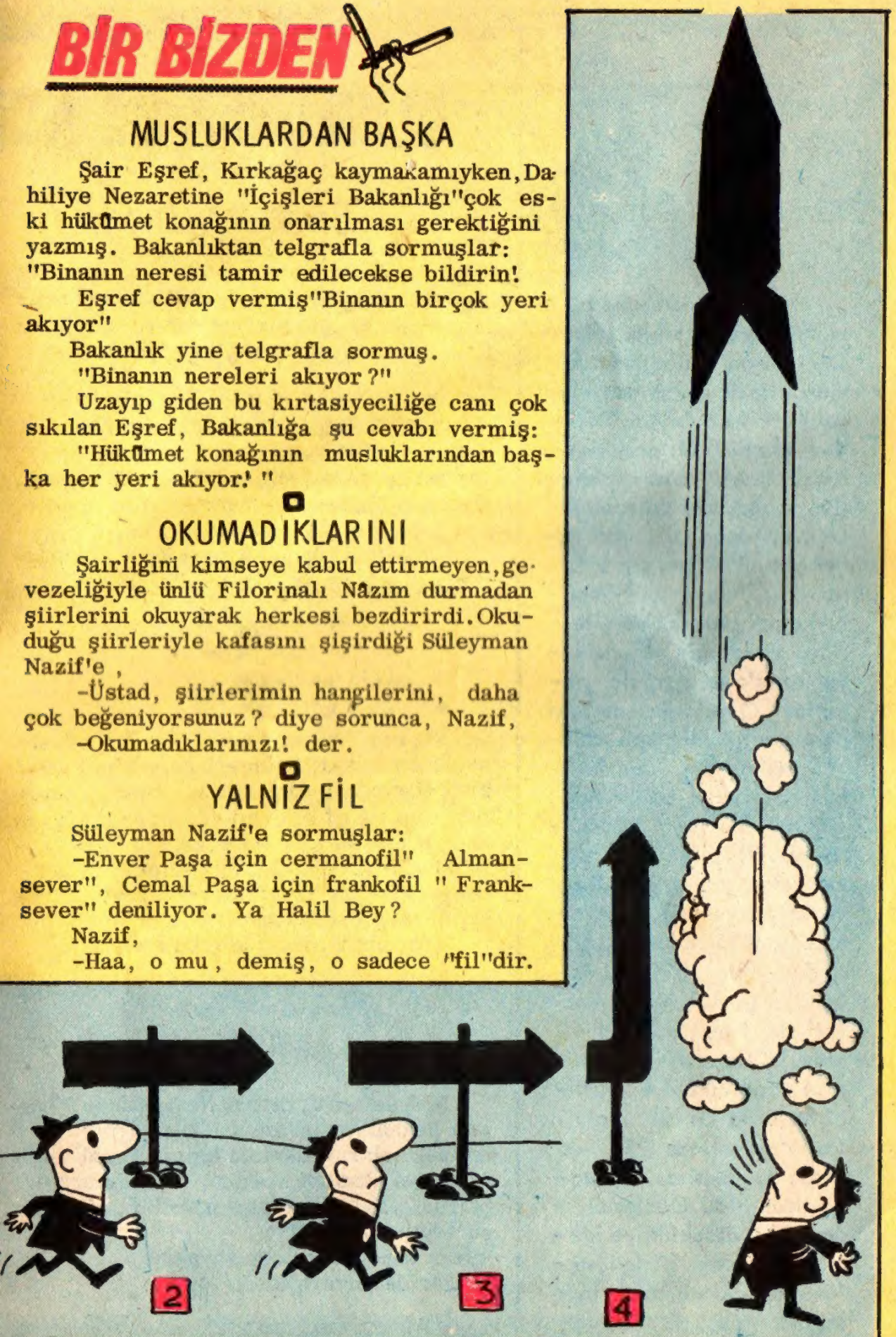

Mehmet
Akif Ersoy

(1873 - 1936)

Fatih dersiâmlarından İpek'li (Amavutlukta hacı Tahir Efendi'nin oğludur. İstanbul'da, Fatih'de dünyaya geldi. Halkalı Baytar (veteriner okulunu birincilikle bitirdi. Ziraat Nezaretinin, (Bakanlığı) memuru olarak Edirne, Adana ve Şam'da görev aldı. 1908'den sonra "Sırat-ı Müstakim" ve "Sebilür-Reşat" adlı din dergilerinde şiirler, din ve edebiyat konularında yazılar yayınladı. Okullarda edebiyat öğretmenliği de yaptı. 1908-1912 yıllarında Darülfünun Edebiyat bölümünde, Osmanlı Edebiyat Müderrisiydi. 1914 sonlarında Almanya'ya geziye gitti. Dünya Savaşı yenilgisinden sonra, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı destekledi, 1920 de Ankara'ya gitti. I. Millet Meclisi'nde Bursa milletvekili oldu. 1921'de İstiklal Marşı'nı yazdı. 1925'de gittiği Mısır'da on yıl kaldı. Hastalığı artınca 1936'da yurda döndü. siroz hastalığından öldü. Gözlemci - gerçekçi, didaktik ve idealist bir şairdi. Şiirleri, safahat adlı kitabında toplanmıştır.

ÖLÜMÜNÜN 32 NCİ

HÜKÜMET BİLE ALAMADI

Padişahlık döneminde birgün Mehmet Akif, Halkalı Ziraat Okulundaki öğretmenliğine gitmek için Sirkeci'den tirene bindi. Kompartıman daki gençler şöyle konuşuyorlardı :

-Sen bu sabah kaç tirenini aldın?

-Sekiz tirenini aldım, ya sen?

-Ben on tirenini aldım.

Türkçede kullanılan, "binmek" yerine, Fransızcadan çeviri "almak" fiilini kullanan gençlere, çok sinirlenen Akif,

-Çocuklar, dedi, o tireni daha hükümetimiz bile alamadı, siz nasıl aldınız?

o

KİRLENİR

Neyzen Tevfik, yaşadığı bir han odasına, Mehmet Akif'i yemeğe çağırmıştı. Akif gitti. Han odasında birlikte yediler. Yemekten sonra Akif ellerini yıkayınca, Neyzen de kurulaması için havlu getirdi. Ama havlu o kadar kirliydi ki, Akif ellerini mendiline kurulamak istedi. Neyzen Tevfik, havluyu uzatıp üsteleyince,

-Yapamam, dedi, ellerim kirlenir !

o

TERES

Mehmet Akif, Ziraat Nezaretinde "Tarım Bakanlığında" memurken, baytar "veteriner" olarak, devlete beygir almak için Adana'ya gitmişti. Adana kahvelerinde bilârdo oynayan poturlu insanlar görünce şu beyti söylemişti :

Ayran daha midesinde kaynar,
Kalkar da teres bilârda oynar.

YILDÖNÜMÜNDE MEHMET AKİF

RESSAM HAKLI

Bir zaman vardı ya tarih-i mukaddes modası...
Yeni yaptırdığı köşkün büyücek bir odası,
Mutlaka eski tasvir ile ziynetlensin,
Diye, ressam aratır hayli zaman bir zengin.
Biri peyda olarak, "Ben yaparım." der, kolunu
sıvayıp akşama varmaz, sekiz arşın salonu
Sıvar amma ne sıvar! Sahibi der:
-Usta bu ne?
Kıpkızıl bir boya çektim odanın her yerine!
-Bu resim, askeri basmakta iken Fir'av nın
Bahr-i Ahmer yarılıp geçmesidir Musa'nın.
-Hani Musâ be adam?
-Çıkmış efendim karaya.
-Fir'avun nerde?
-Boğulmuş.
-Ya bu kan rengi boya ?
-Bahr-i Ahmer a efendim, yeşil olmaz ya bu da!
-Çok güzel levha imiş! Doğrusu şenlendi oda!

-Bahr-i ahmer : Kızıldeniz

o

KOCA BİR ÖMÜR

Mehmet Akif, "Safahat" adlı şiir kitabını, şu mısra'ları yazarak Mithat Cemal Kuntay'a adamıştı:

Safahat'ımda evet, Şi'ir arayan hiç bulamaz,
Yalnız bir yeri hakkında "Hazin işte bu!." der.
-Küfe?
-Yok.
-Kahve?
-Hayır.
-Hasta?
-Değil.
-Hangisi ya?
Üçbuçuk nazma gömülmüş koca bir ömr-i heder !.

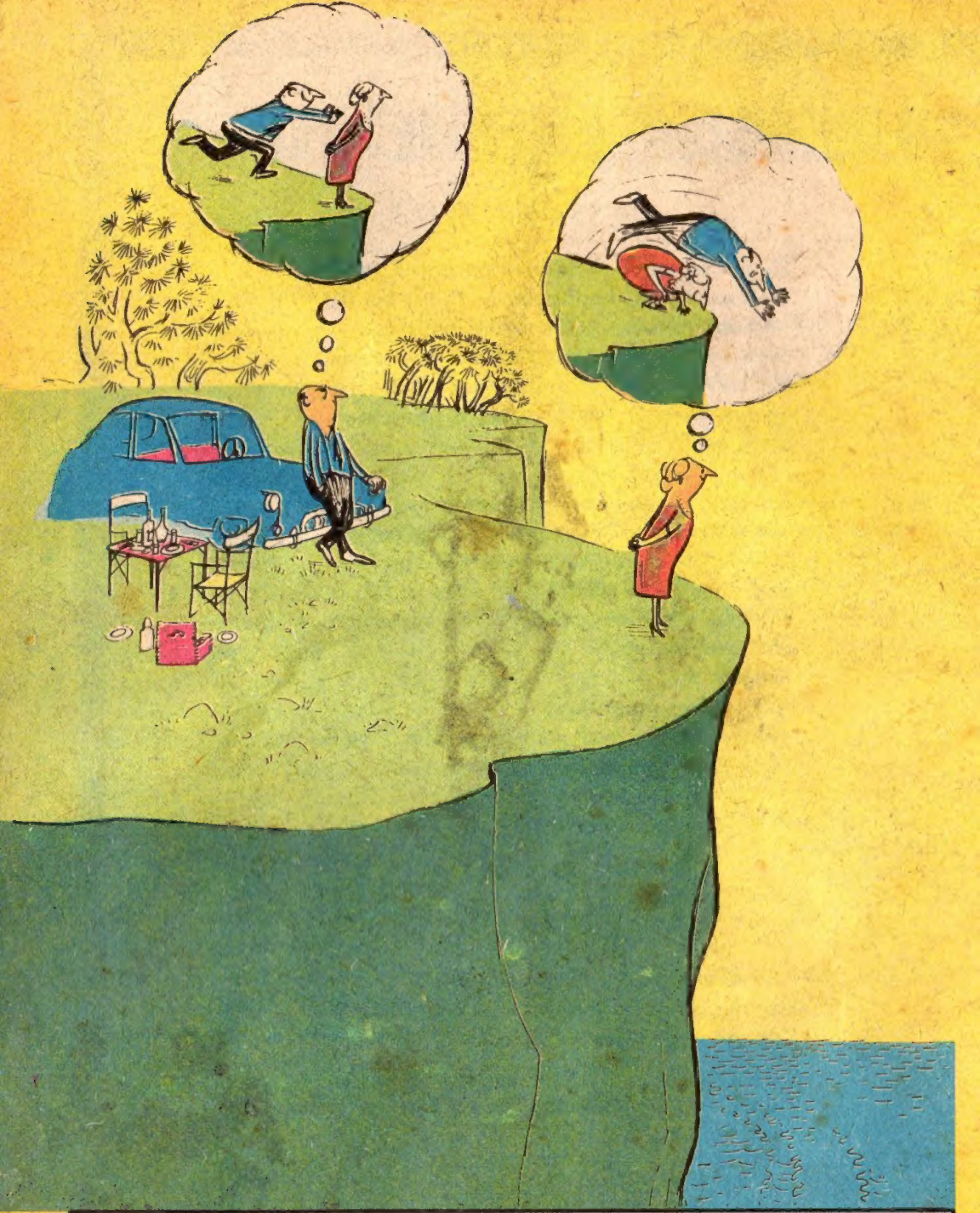

BİRİKTİRİYOR MUSUNUZ?

Bu küçük boyutlu USTURA, boyundan umulmayan, büyük değerde bir mizah hazinesidir. USTURA'nın her sayısını biriktirirseniz, çok zengin bir mizah kolleksiyonu kazanacaksınız. USTURA her Cumartesi, Günaydın'ın ilâvesi olarak çıkıyor.